

## Europaudvalget

FOLKETINGET



### REFERAT

AF 37. EUROPAUDVALGSMØDE

Dato: 26. september 2008

Tidspunkt: Kl. 09.15

Sted: Vær. 2-133

Til stede: Svend Auken (S) formand, Michael Aastrup Jensen (V), Erling Bonnesen (V), Jeppe Kofod (S), Hanne Agersnap (SF), Lone Dybkjær (RV), Bjarne Laustsen (S), Per Clausen (EL)

Desuden deltog: kulturminister Carina Christensen, beskæftigelsesminister Claus Hjort Frederiksen bistået af specialkonsulent Gitte Rasmussen, Plantedirektoratet, og velfærdsminister Karen Jespersen

#### **Punkt 1. Samråd med kulturministeren om samrådsspørgsmål A ad KOM (2007) 0836 om en redegørelse for regeringens holdning til Kommissionens meddelelse vedrørende kreativt onlineindhold på det indre marked**

KOM (2007) 0836 – samrådsspørgsmål A (vedlagt)

KOM (2007) 0836 – bilag 1 (grundnotat og regeringens høringssvar af 10/3-08)

KOM (2007) 0836 – bilag 4 (henvendelse af 22/9-08 fra Forbrugerrådet)

KOM (2007) 0836 – bilag 5 (henvendelse af 23/9-08 fra Telekommunikationsindustrien i Danmark)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 290, side 820 (seneste behandling i EUU 16/5-08)

Samrådsspørgsmålet havde følgende ordlyd:

”Ministeren bedes redegøre for regeringens holdning til Kommissionens meddelelse vedrørende kreativt onlineindhold på det indre marked, herunder kommentere det aftalememorandum, der i efteråret 2007 blev indgået i Frankrig mellem musik- og filmproducenter, internetudbydere og den franske regering.”

**Formanden** bød velkommen til Carina Christensen, som for første gang kom i Europaudvalget som kulturminister.

**Per Clausen** motiverede samrådsspørgsmålet. Han henviste til, at udvalget tidligere havde diskuteret sagen med undervisningsministeren, som vikarierede for kulturministeren, og at der dengang fra flere sider kom klare tilkendegivelser om, hvad man mente om det franske forslag. Sagen drejer sig om, hvordan man på den ene side sikrer, at der er fri adgang til internettet og fri vidensdeling, og på den anden side sikrer, at de, der producerer en del af de produkter, der ligger på internettet, også får udbytte af det. Per Clausen tilføjede, at han senere via spørgsmål

havde forsøgt at få at vide, hvad regeringen i grunden mente, men det var han ikke blevet særligt meget klogere af. Derfor havde udvalget stillet samrådspørgsmålet til kulturministeren.

**Kulturministeren:** Tak til udvalget for samrådspørgsmålet, hvor jeg er blevet bedt om at ”redegøre for regeringens holdning til Kommissionens meddelelse vedrørende kreativt onlineindhold på det indre marked, herunder kommentere det aftalememorandum, der i efteråret 2007 blev indgået i Frankrig mellem musik- og filmproducenter, internetudbydere og den franske regering.”

De spørgsmål, som meddelelsen fra januar 2008 tager op, har længe haft regeringens interesse og regeringens fokus. Og samrådet er derfor en god anledning til at drøfte disse emner.

Meddelelsen er ikke ny for udvalget. Udvalget har i februar 2008 fået oversendt regeringens høringssvar, der blev afgivet som led i den åbne konsultation, som Kommissionen iværksatte med meddelelsen.

Meddelelsen har også tidligere i år været behandlet i Europaudvalget. Det var den 16. maj 2008, hvor undervisningsministeren var herinde på vegne af den tidligere kulturminister og forelagde meddelelsen for Europaudvalget forud for rådsmødet den 21.-22. maj.

Endvidere var meddelelsen genstand for drøftelser i Kulturudvalget om samme rådsmøde.

På rådsmødet i maj blev der udvekslet synspunkter om, hvilke udfordringer, der bør tages hensyn til ved udviklingen af kreativt onlineindhold.

Det er vores forventning, at meddelelsen vil blive drøftet på et kommende rådsmøde i november i forbindelse med vedtagelse af rådskonklusioner om nødvendigheden af at bekæmpe piratkopiering som led i udviklingen af informationssamfundet og fremme af den kulturelle mangfoldighed i den digitale verden.

Jeg vil derfor ikke at foretage en meget dybdegående gennemgang af meddelelsens indhold.

Jeg vil i stedet kort orientere om baggrunden for Kommissionens meddelelse og kort komme ind på hovedindholdet i meddelelsen. Jeg vil derefter redegøre for regeringens holdning til meddelelsen. Et af emnerne i meddelelsen er piratkopiering. Det giver anledning til, at jeg orienterer om den danske indsats på dette område. Afsluttende vil jeg, som udvalget har bedt om, komme ind på det franske aftalememorandum – den såkaldte ”franske model”.

Først lidt om baggrunden for meddelelsen.

Kommissionens meddelelse skal ses i lyset af den teknologiske udvikling, som giver stadigt stigende muligheder for at få adgang til kreativt indhold og kreative tjenester – hvor som helst og når som helst. Det skaber samtidig helt nye muligheder og udfordringer ved håndhævelsen af rettigheder på nettet.

For forbrugerne betyder udviklingen, at de har fået nye og udvidede muligheder for at få adgang til kreativt indhold på internettet – bl.a. film, tv, musik, radio og

onlinespil. Det nye i forhold til tidligere er f.eks., at man kan få adgang til indholdet fra hjemmet og via mobilt udstyr som f.eks. mobiltelefoner.

For virksomhederne har den teknologiske udvikling betydet, at der er udviklet helt nye markeder. Der er et stort økonomisk potentiale for virksomhederne i kreativt onlineindhold. Den stadigt større udbredelse af hurtige internetforbindelser og avancerede mobilnet åbner mulighed for at distribuere online indhold af hidtil ukendte dimensioner.

For rettighedshaverne er det afgørende, at ophavsretten bliver respekteret. Hvis rettighederne ikke kan håndhæves, kan man frygte, at ophavsmænd og rettighedshavere mister det økonomiske incitament til at skabe nye værker til brug på internettet, fordi de ikke længere har samme muligheder for at leve af de værker, de skaber eller investerer i.

Det er vigtigt at være opmærksom på, at der er tale om en høringsmeddelelse. Kommissionen har endnu ikke taget stilling til, hvordan der vil blive fulgt op på meddelelsen. Målet med meddelelsen er at indlede en fælles europæisk strategi, som både tager højde for de eksisterende og kommende udfordringer.

Kommissionen fokuserer i den forbindelse på fire centrale problemstillinger.

For det første peger Kommissionen i meddelelsen på, at en af de største hindringer for udviklingen af onlinetjenester i EU er manglen på kreativt indhold. Udviklingen af nye onlinetjenester er afhængig af, at der er et bredt udbud af kreativt indhold, som er tilgængeligt på internettet.

Den anden problemstilling er spørgsmålet om muligheden for at indgå multinationale licenser.

Ophavsretten til et værk er national. Virksomheder, der ønsker at tilbyde kreative indholdstjenester på internettet, som er målrettet hele EU eller måske endda hele verden, skal derfor sørge for at indhente tilladelse for hvert enkelt land, som tjenesten udbydes i.

Kommissionen peger på, at når der skal indhentes tilladelse i hvert enkelt land, kan det indebære store omkostninger for virksomhederne. Og det kan i sidste ende betyde, at størstedelen af de europæiske værker aldrig bliver udnyttet uden for det nationale marked.

Den tredje problemstilling handler om DRM-systemer. Det er det, vi på dansk kalder teknologiske beskyttelsesforanstaltninger. Det er vigtigt, at der bliver udviklet nye og attraktive forretningsmodeller for lovlig distribution af kreativt indhold online.

Kommissionen peger på, at det er problematisk, at der ikke findes en standard for DRM, og at de forskellige DRM-systemer ikke er interoperable. Det vil sige, at de forskellige systemer ikke kan fungere sammen. Det er selvfølgelig til gene for brugerne.

Endelig tager Kommissionen som den fjerde og sidste udfordring spørgsmålet om piratkopiering mere generelt op.

For det første anbefaler Kommissionen, at der udvikles lovlige tilbud til brugerne, som giver brugerne nem og hurtig adgang til kreativt indhold.

For det andet mener Kommissionen, at det er hensigtsmæssigt, at der foranstalles uddannelses- og oplysningsinitiativer. Forbrugerne skal have forståelig og let tilgængelig oplysning om ophavsretten på internettet.

For det tredje nævner Kommissionen, at rettighedshaverne skal have bedre juridiske muligheder for at håndhæve deres rettigheder på internettet.

For det fjerde nævner Kommissionen, at medlemsstaterne bør bestræbe sig på at få internetudbydere til at samarbejde bedre for at standse distributionen af ulovligt materiale på internettet.

Lad mig herefter gøre rede for regeringens holdning til meddelelsen. Regeringens holdning er generelt positiv. Vi er tilhængere af, at der skabes de bedst mulige rammebetingelser for det europæiske informationssamfund.

Vi er enige med Kommissionen i, at det skal være nemt og hurtigt for forbrugerne at få adgang til lovligt, kreativt materiale via internettet. Regeringen ser derfor frem til et konkret udspil fra Kommissionen.

Regeringen er enig i, at de problemstillinger, som Kommissionen har udpeget, er centrale. Samtidig mener vi fra regeringens side, at der er nogle aspekter, som er vigtige at tage hensyn til i det videre arbejde.

I den sammenhæng spiller blandt andet ophavsretten og håndhævelsen af denne en væsentlig rolle.

Regeringen finder det således positivt, at rettighedshaverne har mulighed for at benytte DRM til at beskytte deres produkter på internettet. Det er dog vigtigt, at teknologien indrettes på en sådan måde, at det ikke skader konkurrencen, og på en måde, som ikke forhindrer eller besværliggør forbrugernes lovlige brug af kreativt onlineindhold.

Vi har fra regeringens side udtrykt støtte til Kommissionens målsætning om at fremme en hurtig og effektiv indførelse af nye tjenester og forretningsmodeller for udbredelse af kreativt online-indhold, f.eks. når det gælder musik og film.

Vi har dog samtidig lagt vægt på, at eventuelle fælleseuropæiske initiativer skal tage de nødvendige hensyn til de forskellige interessenter på markedet for kreativt onlineindhold, f.eks. til forbrugerne, rettighedshaverne, indholdsudbydere og hardwareproducenterne.

Jeg vil nu gå over til det, der handler om regeringens indsats mod piratkopiering.

Regeringen har i de sidste år haft stor fokus på at bekæmpe piratkopiering. Piratkopiering er et stort og stigende problem både nationalt og globalt. Derfor har regeringen allerede i januar 2007 taget problemet op ved at nedsætte en arbejdsgruppe med det formål at styrke indsatsen mod piratkopiering.

Piratkopiering er til skade for samfundet. Den omfattende piratkopiering risikerer at underminere incitamentet til innovation hos både rettighedshavere og udbydere af lovlige onlinetjenester. Piratkopiering svækker værdien af ophavsretten og andre immaterielle rettigheder som en konkurrenceparameter – til skade for vidensøkonomien. Piratkopiering er også til skade for forbrugerne, der bliver snydt, når de køber ulovlige produkter uden at være klar over det.

Økonomi- og erhvervsministeren offentliggjorde i marts 2008 en rapport fra en tværministeriel arbejdsgruppe samt regeringens bud på initiativer, der har til formål at styrke indsatsen mod piratkopiering.

Regeringens initiativer til en styrket indsats mod piratkopiering falder inden for følgende områder:

- Effektive sanktioner og kontrolbeføjelser.
- Styrket myndighedssamarbejde, både nationalt og internationalt.
- Øget bevidsthed hos erhvervslivet.
- Øget bevidsthed hos forbrugerne.

En særlig problemstilling, der er behandlet i rapporten fra den tværministerielle arbejdsgruppe, er ulovlige downloads af musik, film og software fra internettet og ulovlig fildeling. Særligt ulovlige downloads via fildelingssystemer volder rettighedshaverne problemer, da det både teknisk og juridisk er kompliceret at begrænse fildeling på en effektiv måde. Arbejdsgruppen drøftede derfor, om de eksisterende håndhævelsesmuligheder er tilstrækkelige.

Arbejdsgruppen overvejede, hvorvidt der er behov for, at internetudbydere får en mere aktiv og udfarende rolle i kampen mod piratkopiering, end det er tilfældet i dag. Også mulighederne for at forpligte internetudbydere til at lukke brugernes internetforbindelser, når der konstateres gentagne ulovlige downloads, blev drøftet.

Arbejdsgruppen så bl.a. på, hvad man gør i andre lande i forhold til denne problemstilling. Bl.a. den såkaldte "franske model".

Arbejdsgruppen fandt imidlertid, at en forpligtelse for internetudbydere til at lukke brugernes internetforbindelser, når der konstateres gentagne ulovlige downloads, rejser nogle umiddelbare betænkeligheder i relation til borgernes retssikkerhed, og at det kan have utilsigtede konsekvenser for den enkelte forbruger.

Konklusionen blev, at der skulle gennemføres en analyse af nuværende og fremtidige tekniske løsninger til at blokere for hjemmesider samt fildelingssystemer samt vurdere mulige konsekvenser heraf. Arbejdsgruppen vurderede, at det ville være fornuftigt at granske den franske "3 strikes and you're out" model yderligere samt afvente og følge udviklingen af igangværende initiativer i Frankrig, Sverige og EU.

Som opfølgning på den tværministerielle arbejdsgruppes rapport iværksatte Kulturministeriet derfor i maj en møderække med særligt fokus på ulovlig downloading og fildeling af ophavsretlig beskyttet materiale.

Møderækkens deltagere består af de væsentligste aktører på området, nemlig rettighedshaverne, telekommunikationsindustrien, Forbrugerrådet, Advokatrådet samt de relevante myndigheder: IT- og Telestyrelsen, Justitsministeriet, Økonomi- og Erhvervsministeriet samt Patent- og Varemærkestyrelsen.

Møderækken har til opgave at identificere og beskrive de tekniske muligheder for at identificere og håndhæve ophavsretskrænkelser i form af ulovlig downloading og fildeling på internettet. Udover de tekniske beskrivelser vil møderækken også

redegøre for de juridiske og retssikkerhedsmæssige aspekter ved de forskellige tekniske løsninger.

Møderækken skal således sørge for, at der er et faktisk grundlag for den videre politiske proces. Det er altså ikke denne møderækkes opgave at komme med egentlige anbefalinger eller indstillinger.

Det er vigtigt for mig at understrege, at regeringen afventer resultatet af møderækken. Regeringen har ikke på forhånd taget stilling til eller har nogen forudindtaget holdning til de forskellige mulige elementer. Det gælder også i forhold til den såkaldte "franske model". Det er netop baggrunden for iværksættelsen af møderækken, at vi i regeringen mener, der er behov for et bedre faktisk grundlag at agere ud fra.

Der er på nuværende tidspunkt blevet afholdt to møder i møderækken. Næste møde bliver afholdt den 11. november 2008.

Når vi har fået konklusionerne fra møderækken, vil regeringen overveje, om det system, vi har i dag, fungerer godt nok, eller om der er behov for at se nærmere på yderligere tiltag. Jeg forventer at orientere Folketinget nærmere herom, og efter behov indbyde til drøftelser.

Til sidst vil jeg lige beskrive Élyséeaftalen eller "den danske model".

I forbindelse med den omtalte møderække har vi udsendt forespørgsler til en række andre lande, heriblandt England og Frankrig, som har iværksat nationale tiltag på området.

Udvalget har specifikt bedt om, at jeg kommenterer det danske aftalememorandum. Mine kommentarer til den løsning, man har valgt i Frankrig, er baseret på de offentligt tilgængelige oplysninger, der er udsendt om aftalen. Jeg vil først lige give en kort introduktion til, hvad aftalen går ud på.

I Frankrig underskrev rettighedshavere, internetudbydere og operatører – på baggrund af et opdrag fra det danske kulturministerium – den 23. november 2007 Élyséeaftalen – populært kaldet "3 strikes and you're out modellen" eller "den danske model".

Som Kulturministeriet har forstået Élyséeaftalen, forudsætter aftalen, at der gennemføres visse ændringer i den danske immaterialretslovgivning. Det danske Parlament behandler et sådant lovforslag i indeværende efterår.

Aftalen er baseret på en bestemmelse i den danske lovgivning, hvorefter abonnenter på f.eks. internetforbindelser er ansvarlige for uretmæssig brug af forbindelsen. For at undgå at ifalde ansvar efter denne bestemmelse skal brugerne sikre deres internetforbindelser og netværk med effektive systemer. Dette kan ske med hjælp fra både myndigheder og internetudbydere.

Aftalen består af to hovedaspekter:

1. Lettere, hurtigere og mere fleksibel adgang til lovlige downloads.
2. En omstrukturering af håndhævelsen i forhold til ulovlige downloads, så der iværksættes en præventiv fase, der eventuelt kan efterfølges af en domstolsproces.

Det indgår som et element i aftalen, at brugerne skal have nem og hurtig adgang til et bredt og varieret udbud af beskyttet materiale. Det vil sige, at det skal være muligt for brugeren at anvende lovligt købte filer på et hvilket som helst medie, som brugeren har til rådighed. Dette indebærer, at rettighedshaverne i Frankrig indtil videre skal begrænse brugen af DRM, så brugerne i højere grad kan afspille musik og film på forskellige elektroniske apparater.

Rettighedshaverne forpligter sig ifølge aftalen til at gøre film tilgængelige på video hurtigere, end det sker i øjeblikket. Som det er nu, er der en vis periode fra film udkommer i biografen, til de udkommer som henholdsvis dvd og som video-on-demand. Denne tidsforskel åbner op for en massiv piratkopiering af filmene og skal derfor ensrettes, så alle film udkommer som video-on-demand, samtidig med at værket udgives på dvd.

Håndhævelsen af ophavsretten på internettet omstruktureres med aftalen ved, at der etableres en selvstændig myndighed, der kan agere på rettighedshavernes vegne i forbindelse med ulovlig downloading.

Den særlige myndighed er underordnet en dommer for at sikre, at borgernes personlige rettigheder og frihed ikke krænkes ved myndighedens afgørelser.

Myndigheden tager sager op på baggrund af klager fra rettighedshaverne og sender advarsler ud i eget navn via internetudbydere.

Ved modtagelsen af klager indleder myndigheden en præventiv fase, hvor myndigheden sender personlige advarselsbreve – såkaldte rekommanderinger – ud til brugere, der downloader ulovligt materiale fra internettet. Internetudbydere forpligter sig ifølge aftalen til at sende meddelelser ud i myndighedens navn og implementere eventuelle sanktioner.

Stopper den ulovlige brug ikke umiddelbart efter udsendelsen af advarsel nummer tre, har myndigheden adgang til at anvende de nødvendige sanktioner, heriblandt lukke for adgangen til internettet i en periode på op til et år.

Der er ifølge de oplysninger, vi har fået, lagt vægt på proportionalitet mellem krænkelsen og sanktionen. Det vil sige, at den ultimative sanktion – den hvor man lukker for adgangen til nettet – i første omgang er tiltænkt krænkelser, der har karakter af erhvervsmæssig virksomhed eller brug. Undersøgelser i både England og Frankrig har vist, at 70 pct. af brugerne ville stoppe ulovlig download allerede ved modtagelsen af den første advarsel, og at 90 pct. ville stoppe efter advarsel nummer to.

Der oprettes et register over de brugere, der har fået suspenderet deres internet, så de ikke kan omgå suspensionen f.eks. ved at henvende sig til en anden udbyder.

Élyséeaftalen er endnu ikke trådt i kraft i Frankrig. Ifølge mine oplysninger vil den del, der kræver lovændring, blive behandlet i det franske parlament inden for nærmeste fremtid. Aftalen vil blive evalueret af alle parter et år efter den endelige vedtagelse.

Den franske model betyder, at borgernes internetforbindelse bliver lukket efter en administrativ myndigheds vurdering af beviserne. Dermed er der ikke en domstol involveret i at fastslå krænkelsens omfang, hvilket jo er et grundprincip i dansk ret.

Også i England har man taget initiativ på dette område i form af et såkaldt "graduate response" system. Der er ifølge Kulturministeriets oplysninger tale om en frivillig aftale mellem rettighedshavere og teleselskaber om indførelse af en ordning, hvorefter teleselskaberne forpligter sig til at sende en meddelelse til deres kunder, hvis det konstateres og dokumenteres, at der finder ophavsretskrænkelser sted fra deres internetforbindelse. Ordningen kører lige nu som en prøveperiode. Som jeg har forstået det, har man i England – ligesom i Danmark – valgt at nedsætte en gruppe, der skal se nærmere på håndhævelsesdelen. Briterne har altså ikke endnu taget stilling til eventuelle øgede muligheder for at lukke hjemmesider med ophavsretligt ulovlige aktiviteter.

Med hensyn til regeringens holdning til den franske model kan jeg sige, at regeringen som nævnt finder, at piratkopiering på internettet er et stort problem. Vi har derfor fundet, at det er relevant at se nærmere på problemstillingen omkring ulovlige downloads og fildeling. I første omgang sker det i form af den førnævnte møderække under Kulturministeriet, hvor de involverede interessenter afdækker det faktuelle grundlag for problemstillingen, herunder de engelske og franske initiativer. Derved får vi som politikere et grundlag for at vurdere, om der er behov for yderligere foranstaltninger.

Møderækken forventes afsluttet i løbet af efteråret. Jeg håber derfor at kunne vende tilbage til Folketinget om sagen engang primo det nye år.

Jeg forventer som nævnt, at Kommissionens meddelelse kommer op på rådsmødet i november, så vi får lejlighed til at drøfte sagen her i udvalget igen.

**Formanden** takkede for en meget grundig gennemgang af det spændende emne.

**Per Clausen** takkede ligeledes for den grundige besvarelse og ville koncentrere sig om regeringens holdning. Han spurgte, om det er regeringens opfattelse, at løsningen på de udfordringer, vi står over for, handler om at sikre nogle nye forretningsmuligheder, der gør, at de, der producerer det substantielle indhold på hjemmesiderne, også får penge for det, samtidig med at man sikrer, at alle mennesker har lige og fri adgang til internettet, fordi internettet er en vigtig del af kommunikationssystemet og demokratiet også i Danmark. Hvis man gør det, vil diskussionerne om, hvordan man kan forhindre folk i at komme på internettet, blive uinteressante.

Han spurgte, om kulturministeren ikke er enig i, at beslutningen om, at en forbruger skal forhindres i at få adgang til internettet, er så vidtgående en beslutning, at den ikke kan baseres på en frivillig aftale mellem forskellige kommercielle interessenter, f.eks. ophavsretsorganisationer og internetudbydere, og at den beslutning ikke kan træffes administrativt, men må være et domstolsanliggende.



Er kulturministeren ikke enig i, at et sådant indgreb er så vidtgående, at det er betænkeligt at gennemføre det blot for at beskytte nogle kommercielle hensyn?

Er kulturministeren ikke enig i, at ophavsrettigheder og varetagelse af de økonomiske interesser ikke kan sammenlignes med situationen vedrørende børnepornografi og beskyttelse mod terror?

**Hanne Agersnap** syntes, der var noget positivt i meddelelsen fra Kommissionen, men var dog ked af, at der er så mange elementer med i meddelelsen, bl.a. pirateridelen. Muligheden for at udtage licenser, som dækker flere lande, syntes hun var fin. Hun syntes også, det var fint, hvis man forbedrede mulighederne for at nedtage materialet lovligt, idet det i dag ofte er nemmere at nedtage ulovligt materiale. Den del af problemet, som drejer sig om, hvad vi skal gøre for at håndhæve reglerne, mente hun var en meget sværere diskussion, som det tager meget længere tid at komme frem til løsninger på. Hun syntes, man skulle sætte speed på at forbedre mulighederne for at nedtage onlineindholdet lovligt.

**Kulturministeren** kunne godt forstå, at Per Clausen syntes, regeringens holdning var lidt upræcis, men det er fordi regeringen har besluttet at lave den nævnte møderække – hvor man har samlet de væsentligste interessenter i branchen – for at få et bedre faktisk grundlag, inden man fastlægger sin endelige stilling. Det er vigtigt, at vi ikke gør noget uovervejede, men finder den helt rigtige løsning. Det er rigtigt, at vi har to meget store hensyn. På den ene side hensynet til rettighedshaverne, hvor kulturministeren havde den opfattelse, at vi skal sikre deres rettigheder. På den anden side hensynet til forbrugerne, som ønsker at få mulighed for at udnytte informationssamfundet. I den nævnte møderække kan man bl.a. få belyst de modeller, man har anvendt i andre lande – herunder den franske model, hvor der ikke er tale om en domstolsafgørelse. Kulturministeren understregede, at hun ikke havde taget stilling til nogen af mulighederne, heller ikke den franske model. Hun ville vende tilbage til sagen over for Folketinget, og så måtte man prøve i fællesskab at finde ud af, hvad vi skal gøre her i Danmark.

Kulturministeren erklærede sig enig med Hanne Agersnap i, at det er vigtigt, at vi finder en løsning, så vi ikke ender med at blokere for en god og positiv udvikling. Det er jo dejligt, at der er kreativt onlineindhold på internettet. Kulturministeren var ligeledes enig med Hanne Agersnap i, at det er godt, at man i højere grad kan tage multinationale licenser.

**Per Clausen** så gerne, at regeringens tilgang til sagen var, at den handlede om kulturpolitik og demokrati. Problemet med det, som kulturministeren har igangsat, er, at det er alle mulige økonomiske interesser, som skal definere, hvad man skal gøre – bl.a. den uddøende pladeindustri, som har en klar interesse i at forsvare noget, som er på vej ud. Internetudbydere forsvare ihærdig forbrugernes interesser, idet de ikke ønsker at blive pålagt nye opgaver, fordi de er bange for, at det kommer til at koste dem penge.

Per Clausen opfordrede kulturministeren til at svare på det forholdsvis enkle spørgsmål: Hvis mennesker skal nægtes adgang til internettet, forudsætter det så ikke, at der træffes en afgørelse ved en domstol?

**Hanne Agersnap** spurgte, om der ikke var mulighed for at adskille processen, således at man nu gennemfører licenser, der kan gælde i flere lande, og fremmer mulighederne for at nedtage det kreative onlineindhold lovligt. Så kan man tænke sig grundigt om, hvad angår den anden del af problemkomplekset.

**Kulturministeren** afviste i svaret til Per Clausen, at man i møderækken kun ville varetage kommercielle interesser. Deltagerne er også blevet bedt om at kigge på de tekniske muligheder og de retssikkerhedsmæssige problemer.

**Svend Auken** pegede i den forbindelse på, at Forbrugerrådet og Advokatrådet er med blandt deltagerne i møderækken.

**Kulturministeren** tilføjede, at hvis der er flere, som ønsker at komme med, er de velkomne, for regeringen ønsker at høre så mange meninger som muligt. Hun ville ikke på forhånd begynde at drage konklusioner.

I svaret til Hanne Agersnap henviste kulturministeren til, at der er en hel masse i gang vedrørende tekniske løsninger. Hun mente, der var en positiv udvikling i gang.

**Lone Dybkjær** bad om at få en liste over, hvem der var med i møderækken, idet man så kunne give regeringen inspiration, hvis man mente, deltagerkredsen var for snæver.

**Per Clausen** syntes, det var vældig godt, at man undersøgte tingene grundigt, men han syntes alligevel, det var lidt underligt, at regeringen ikke havde en kulturpolitisk tilgang til sagen, hvor man opstillede nogle grundlæggende principper og også opstillede nogle retssikkerhedsmæssige principper. Er det virkelig rigtigt, at regeringen slet ikke har nogen holdning, men blot vil afvente, hvad man kommer frem til i møderækken? Håber regeringen på, at man kan lave nogle frivillige aftaler, så den bliver fri for at tage stilling?

NOT **Kulturministeren** lovede at sende den liste, som Lone Dybkjær bad om.

I svaret til Per Clausen sagde hun, at regeringen har en klar politisk tilgang til sagen. Den mener, der er nogle problemer, som skal løses. Rettighedshaverne er bekymrede, idet de ikke føler, de er tilstrækkeligt beskyttede, når de lægger deres produkter ud på internettet, og at de ikke er sikret en indtjening. Omvendt vil forbrugerne gerne udnytte videns- og informationssamfundets muligheder. Derfor skal man sikre, at der bliver færrest mulige begrænsninger på brugen af internettet. Det drejer sig om en knivskarp balancegang. For hvis kunstnerne ikke lægger noget ud på internettet, får forbrugerne jo ikke noget at søge efter. Det er i alles interesse, at der findes en løsning.

**Formanden** havde noteret sig, at Kommissionens meddelelse kommer på dagsordenen til november, så udvalget får mulighed for at diskutere sagen igen.

**FO Punkt 2. Rådsmøde nr. 2892 (landbrug og fiskeri) den 29.-30. september 2008**

**Formanden** fortalte, at da fødevareministeren med kort varsel var taget til Moskva, havde han undtagelsesvist accepteret, at rådsmødet blev forelagt af en anden minister, idet han mente, det med det forhold, vi har til Rusland for øjeblikket, er meget vigtigt, at vi opretholder alle kontakter, også på regeringsplan, for at fastholde dialogen.

Han gjorde beskæftigelsesministeren opmærksom på, at man i Europaudvalget har den holdning, at i det omfang ministre ønsker det, må de gerne give ordet til embedsmænd, så der med det samme kan blive svaret på mere tekniske spørgsmål. Han tilføjede, at når beskæftigelsesministeren ikke sad ved siden af formanden, som ministre plejer, var det fordi han på den ene side af sig havde en embedsmand, som var ekspert i landbrug, og på den anden side af sig havde en embedsmand, som var ekspert i fiskeri.

**Beskæftigelsesministeren:** 2 sager forelægges til forhandlingsoplæg i dag. Det drejer sig om punkt 2 om skolefrugt samt punkt 7 om en statsstøtteanmodning fra Cypern. Resten af punkterne forelægges til orientering.

**1. Sundhedstjekket**

- **Forslag til Rådets forordning om fælles regler for den fælles landbrugspolitik s ordninger for direkte støtte til landbrugere og om fastlæggelse af visse støtteordninger for landbrugere**
- **Forslag til Rådets forordning om ændringer af den fælles landbrugspolitik ved ændring af forordning (EF) nr. 320/2006, (EF) nr. 1234/2007, (EF) nr. 3/2008 og (EF) nr. [...] /2008**
- **Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) nr. 1698/2005 om støtte til udvikling af landdistrikterne fra Den Europæiske Landbrugsfond for Udvikling af Landdistrikterne (ELFUL)**
- **Forslag til Rådets afgørelse om ændring af afgørelse 2006/144/EF om Fællesskabets strategiske retningslinjer for udvikling af landdistrikterne (programmeringsperioden 2007-2013)**
- *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0306

Rådsmøde 2892 – bilag 1 (samlenotat side 3)

KOM (2008) 0306 - bilag 1 (grundnotat af 25/6-08)

Kommissionens meddelelse om sundhedstjekket:

KOM (2007) 0722 - bilag 2 (grundnotat af 19/12-07)

KOM (2007) 0722 - bilag 1 (henvendelse fra Landbrugsrådet af 28/11-07)

KOM (2007) 0722 - bilag 3 (andre EU-landes holdninger)

KOM (2007) 0722 - bilag 4 (Dansk Landbrugs holdning til sundhedstjekket af 20/5-08)

EUU alm. del (072) - bilag 295 (regeringens strategi for afvikling af EU's landbrugsstøtte)

EU-note (072) - E 20 (baggrundsnotat af 7/2-08 om sundhedstjekket)

EUU alm. del (072) - svar på spm. 4

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 369, side 1194 (seneste behandling i EUU 4/7-08)

EUU alm. del (072) - bilag 201, side 612 FO (forhandlingsoplæg forelagt EUU 14/3-08)

**Beskæftigelsesministeren:** Regeringen har tidligere fremlagt forslaget om sundhedstjekket af den fælles landbrugspolitik. Der er over sommeren ikke sket store fremskridt i forhandlingerne. Her i september har formandskabet fremlagt en række mindre tekniske tilpasninger. En egentlig kompromistekst forventes først forelagt i oktober-november måned.

Formandskabet forventer at holde et ekstraordinært rådsmøde i slutningen af november, hvor der skal opnås enighed.

Regeringen vender således tilbage til sagen i de kommende måneder.

I forhold til forhandlingerne i Bruxelles, kan følgende punkter fremhæves:

1. Modulation og landdistriktspolitikken.
2. Mælkekvoter.
3. Artikel 68 (tidligere 69).
4. Afkobling.
5. Forenkling.

Øget modulation af den direkte støtte til landdistriktspolitikken er helt nødvendig. Mange medlemslande er dog imod det foreslåede omfang. For at undgå en øget samlet støtte arbejder regeringen for en lavere national medfinansiering af de modulerede midler. Den nationale medfinansiering skulle gerne ned på 25-30 pct.

Regeringen mener også, at det er nødvendigt at tilpasse landdistriktspolitikken til nye globale udfordringer som øget konkurrence på verdensmarkedet samt udfor-

dringer i forhold til klima, biodiversitet og miljø. Derfor skal det sikres, at der er de rette instrumenter under landdistriktspolitikken.

Regeringen så gerne en større mælkekvoteudvidelse end foreslået af Kommissionen. Det er nødvendigt for at sikre en blød landing, når kvoterne bortfalder i 2015. Mange medlemslande fokuserer også på kompensation for bortfaldet af kvoter særligt i ugunstigt stillede områder. Men det bør kunne håndteres under landdistriktspolitikken eller under artikel 68.

I forhold til artikel 68 – altså den tidligere artikel 69 – er der fra mange medlemslande fokus på, at ordningen skal være mere fleksibel. Det er en balance mellem at sikre lige konkurrencevilkår, men samtidigt også sikre, at det bliver muligt at anvende ordningen. Der er for eksempel ingen grund til at fastsætte en skæringsdato for, hvornår man kan tilmelde sig ordningen. Derimod ønsker regeringen ikke at øge muligheden for koblet støtte i artikel 68. Et loft på 2,5 pct. er helt nødvendigt.

Mange medlemslande er skeptiske over for afkobling af bestemte sektorer som ris, proteinafgrøder og oksekød. Fra dansk side støtter vi, at der sker en yderligere afkobling af den direkte støtte. Regeringen ønsker, at støtten afkobles fuldt ud senest i 2013 – under ens vilkår for alle.

Det burde også være helt indlysende, at der må sikres forenkling. Et godt eksempel er en højere bagatelgrænse for støttebeløb for at undgå støtteudbetalinger, hvor de administrative omkostninger overstiger støtteudbetalingen. Et andet eksempel er i forhold til krydsoverensstemmelse, hvor der både kan forenkles, men også sikres større juridisk klarhed. Kommissionens forslag går i den rigtige retning, men regeringen mener godt, at der kan ske forbedringer.

**Bjarne Laustsen** synes ikke, regeringen var særlig ambitiøs. Vi har at gøre med et gammelt system, som vi burde have gjort op med for længst. Han vidste godt, at man var oppe mod både Kommissionen og Europa-Parlamentet, men det eneste progressive synspunkt er at lave en capping, hvor man skærer i toppen.

Vi går jo ind for maksimal modulation, så vi kan bruge flere penge til landdistriktsstøtte og miljøet. Sidste år tog man al den braklagte jord ud og begyndte at dyrke den. Regeringen lovede, at det ikke ville medføre nogen væsentlig miljøbelastning, men det kan vi se, at det gør. Bjarne Laustsen foreslog, at de jorde, som ikke har været dyrket, skal dyrkes økologisk. Han mente, at man i forbindelse med planerne om grøn vækst og pesticidhandlingsplanen bliver nødt til at kigge alvorligt på sagen, for det viser sig, at problemerne ved at inddrage så megen ekstra jord i driften er ret alvorlige.

**Per Clausen** henviste til, at der i notatet står: "Regeringen støtter en permanent ophævelse af udtagningsforpligtelsen, idet instrument ikke hører hjemme i en markedsorienteret landbrugspolitik." Han sagde spøgefuldt, at det var da en ny beskrivelse af EU's landbrugspolitik at kalde den markedsorienteret. Videre står der: "Regeringen vil arbejde for, at miljø- og naturmæssige konsekvenser håndteres gennem hensigtsmæssige foranstaltninger i landdistriktsprogrammet og under god landbrugs- og miljømæssig stand." Han spurgte, om det betyder, at al kom-

pensation for de forringelser, der sker for natur og miljø, skal finansieres under landdistriktsstøtten, altså at regeringen ikke har tænkt sig at bruge en eneste krone ekstra til natur og miljø.

Indtil sidste valg sagde regeringen stålsat, at man ville hjemtage samtlige landdistriktsmidler. Nu siger man, at man vil hjemtage dem, der er nødvendige og hensigtsmæssige. Det vil sige, at der bliver færre penge til at løse det problem, som man i grunden troede skulle løses udenom landdistriktsstøtten.

**Lone Dybkjær** syntes, det var katastrofalt, hvad regeringen gør med hensyn til braklægningsordningen. Der er i dag ingen incitament til, at man ikke skal dyrke så meget som muligt. Regeringen løber fra alle sine tilsagn på det område. Når vi tager bræmmer osv. væk, var det meningen, at det skulle kompenseres med noget andet. Det har regeringen sikkert et flertal for at lade være med, men det viser, at regeringens løfter kun var tom snak.

**Hanne Agersnap** syntes, der var tale om en sammenblanding mellem landbrugspolitik og socialpolitik. Når der nu ikke er flere overskudslagre, burde støtten flyttes ud af landbrugspolitikken og over i socialpolitikken.

Hun håbede, at man også skulle behandle sundhedstjekket i Fødevarerudvalget. Det ser ud til, at der bliver taget dobbelt så store arealer under plov, som man havde forventet. Det må vi reagere på hurtigst muligt.

**Beskæftigelsesministeren** sagde i svaret til Bjarne Laustsen, at forslaget om modulation indeholder et element, som hedder progressiv modulering, der netop indebærer, at der tages flere penge fra de største landbrug. Det er et kompromis i forhold til ideen om capping.

I relation til braklægning sagde beskæftigelsesministeren, at regeringen selvfølgelig erkender, at den øgede opdyrkning betyder, at vi står over for en lidt større udfordring på miljø- og naturområdet end forventet, men den udfordring håndterer vi i de kommende måneder, når vi skal evaluere vandmiljøplan 3 og pesticidhandlingsplanen og drøfte mulige justeringer i disse planer. Det vil ske som led i regeringens strategi for grøn vækst. I øvrigt henviste beskæftigelsesministeren til regeringens svar på § 20 spørgsmål 2465.

**Bjarne Laustsen** mente, man blev nødt til at gå helt anderledes målrettet til værks. Regeringen har lagt frem så sent som den 28. februar, at der skal være flere enkeltafgrøder, der skal etableres randzoner, og der skal gives vejledning til landmænd om, hvordan de reducerer brugen af sprøjtemidler. Men alle de ting er ikke sat i værk.

**Lone Dybkjær** syntes stadig, det var dybt utilfredsstillende, at man i forbindelse med en permanentgørelse af ophævelsen af braklægningsordningen ikke ville prioritere miljøet højere, når det kommer til realiteterne.

**Svend Auken** sagde i anledning af at beskæftigelsesministeren talte om vandmiljøplanen og pesticidhandlingsplanen, at man i forbindelse med sundhedstjekket skal tage stilling til, om der skal ske en permanent ophævelse af braklægningsordningen, og det er noget, Europaudvalget skal tage stilling til. Erfaringerne fra den etårige ophævelse viser, at det er gået meget anderledes, end Fødevarer-

nisteren i sin tid forudsagde, idet der er sket en voldsom optrapning af dyrkningen af hidtil braklagte arealer. Den almindelige vurdering er, at hvis man helt ophæver braklægningen, så vil der ske en total opdyrkning af disse arealer, hvilket har voldsomme skadevirkninger. Der sker noget med biodiversiteten. Pesticidforbruget vil vokse meget. Og der er opmagasineret en kvælstofbeholdning, som ved opdyrkingen vil blive udvasket til vandmiljøet. Vi har hidtil fået at vide, at finansieringen skal ske via landdistriktsordningen. I den forbindelse skal fødevareministeren være opmærksom på, at man i Europaudvalget vil se med meget stor alvor på forslaget. Svend Auken mente, det rigtige måtte være, at Europaudvalget får et samråd med fødevareministeren og med miljøministeren, hvor man får lejlighed til at diskutere problemet.

**Beskæftigelsesministeren** henviste til, at man skal drøfte miljøet i forbindelse med den strategi for grøn vækst, som senere på året vil komme til debat.

**Bjarne Laustsen** håbede, man ville arbejde videre i Fødevareudvalget med braklægningsordningen. Han mente ikke, regeringen var tilstrækkelig ambitiøs, og syntes stadig ikke, det var godt at give statsstøtte til millionærer.

**FO 2. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) Nr. 1290/2005 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik og forordning (EF) Nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen) med henblik på oprettelsen af en skolefrugtordning.**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0442

Rådsmøde 2892 – bilag 1 (samlenotat side 19)

KOM (2008) 0442 – bilag 1 (grundnotat af 31/7-08)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 369, side 1197 (seneste behandling i

EUU 4/7-08)

**Beskæftigelsesministeren:** Forslaget om skolefrugt blev præsenteret i juli. Forslaget forventes vedtaget på et senere rådsmøde i efteråret – eventuelt som A-punkt. Regeringen tager derfor sagen med til forhandlingsoplæg i dag.

Fra dansk side har vi gode erfaringer med pilotprojekter med skolefrugtordninger. Vi har set en række positive effekter for sundheden, det sociale liv og indlæringsmiljøet i skolerne.

Regeringen er derfor rigtig glad for forslaget. Vi er dog skuffede over, at der lægges op til en noget skrabet model for så vidt angår EU's finansiering.

For regeringen er det vigtigt, at alle børn i folkeskolen får mulighed for at få et stykke frugt og grønt hver dag hele skoleåret, og at der ydes tilskud fra EU pr. uddelt enhed, som det kendes fra skolemælksordningen.

Nøgleordene er altså: alle børn, hele året og støtte til al uddelt frugt.

Regeringens holdning er, at national medfinansiering bør kunne udgøres af forældrebetaling eller anden medfinansiering, f.eks. fra fonde.

Regeringen lægger også vægt på, at de produkter, der uddeles under ordningen, skal have en høj ernæringsmæssig værdi. Eller at det som minimum overlades til medlemslandene at beslutte, om forarbejdet frugt skal kunne indgå i ordningen.

Regeringen arbejder således for at få ændret disse elementer, og det peger i retning af, at Kommissionen vil overveje disse spørgsmål positivt. Så alt i alt regner regeringen med, at det bliver et fornuftigt kompromis, som regeringen kan tilslutte sig.

**FO** Regeringens forhandlingsoplæg går derfor ud på, at man fra dansk side støtter Kommissionens forslag eller et kompromisforslag, der kan opnå kvalificeret flertal, idet der fra dansk side arbejdes for:

- At finansieringsmodellen ændres, således at det bliver muligt at etablere ordninger, hvor alle børn i folkeskolen får mulighed for at få et stykke frugt og grønt hver dag hele skoleåret, og at der ydes EU-tilskud pr. uddelt enhed, som det kendes fra skolemælksordningen.



- Flexibilitet med hensyn til den nationale medfinansiering med henblik på at muliggøre forældrebetaling eller anden medfinansiering f.eks. fra fonde.
- At der i EU-skolefrugtsordningen alene ydes tilskud til frisk frugt og grønt.
- At kravene til den nationale administration står i et fornuftigt forhold til de udbetalte midler.

**Svend Auken** henviste til en meningsmåling, som var offentliggjort i dagspressen i dag, der viste et skred i retning af en negativ holdning til EU. På den baggrund spurgte han beskæftigelsesministeren, om det kun er de forældre, der kan betale for det, hvis børn skal have frugt. Hvis man vil gøre EU upopulær, skal man sætte skel op mellem børnene i en klasse. Svend Auken pegede på, at det er børnene fra de dårligst stillede hjem, som har mest brug for at få frugt. Nu taler man om fondsstøtte til skolefrugt. Hver gang vi har et problem i det danske samfund, skal fonde ind i billedet. Han foreslog, at hvis vi laver denne skolefrugtordning – hvad der kan være gode grunde til – så bør vi gå ind og laver national medfinansiering fra det danske samfunds side.

**Bjarne Laustsen** syntes, det var jammerligt, at man ikke kunne gøre det bedre end de ordninger, man forsøgte at presse EU til. Han mente, man skulle have national medfinansiering i stedet for forældrebetaling.

**Per Clausen** kunne forstå, at regeringen synes, det er rigtigt godt, at EU giver støtte til frugtordningen, men det er rigtigt dårligt, hvis den danske regering gør det. Han mente, at enten er offentlig støtte til frugt i skolerne en dårlig idé, fordi forældrene og børnene selv skal betale, eller også synes vi, det er godt, fordi det har et socialt og sundhedsmæssigt formål. I sidstnævnte tilfælde er der ikke noget argument for, at Danmark ikke skal støtte ordningen.

**Lone Dybkjær** pegede på, at det, der lægges op til, er, at nogle skolebørn kan få 1,50 kroner pr. dag til skolefrugt. Hun rejste spørgsmålet, om der er nogen merværdi i det. Hun syntes, alle børn skal have et stykke frugt hver dag, og det bør være gratis. Hun mindede om, at Det Radikale Venstre var modstander af skolemælksordningen. Hun pegede på, at nogle lande har masser af frugt, mens andre ingen har. Hun betegnede forslaget som gammeldags EU-tænkning, som hun syntes, man skulle gå op imod og tænke mere innovativt.

**Hanne Agersnap** synes, det var en rigtig god idé ud fra et folkesundhedsmæssigt og indlæringsmæssigt perspektiv, men hun syntes, skolefrugten skulle være gratis. Ligesom Lone Dybkjær mente hun, det var en gammeldags EU-tænkning, at det skal være en del af landbrugspolitikken.

**Beskæftigelsesministeren** understregede i sit svar, at regeringen ikke har taget stilling til, hvordan skolefrugtordningen skal finansieres herhjemme. Regeringen vil i EU blot sikre, at der i forordningen bliver mulighed for flere finansieringskilder, herunder fonde og forældre. Fødevarerministeren skal senere udmønte forordningen. Udgangspunktet har jo været, at vi meget gerne ville kopiere skolemælksordningen, men vi ønsker at få flere strenge at spille på.

Sundhedstjekket er en løbende proces, og den skal fortsat drøftes i Landbrugsudvalget.

**Bjarne Laustsen** syntes, beskæftigelsesministeren kom for let om det ved blot at sige, at regeringen ikke havde taget stilling til finansieringen. Så længe man i papiret taler om, at medfinansiering skal ske ved hjælp af forældrebetaling, kan Socialdemokraterne ikke støtte en sådan ordning. I øvrigt er ordningen skruet sådan sammen, at det kun er børn mellem 6 og 10 år, som får støtte, mens der også er yngre børn og lidt ældre børn, som har behov for at få frugt. Ordningen er simpelt hen for ringe.

**Per Clausen** sagde, at beskæftigelsesministerens bemærkning om, at regeringen ikke er principielt imod, at der gives offentlig støtte – hvis der bare er nogle andre, der vil betale – fik Enhedslisten til at støtte regeringens forhandlingsoplæg, selv om Per Clausen godt vidste, at regeringen ville finde på andre argumenter for at være imod, når Enhedslisten på et senere tidspunkt foreslog, at staten skal betale de penge.

**Hanne Agersnap** kunne ikke støtte skolefrugtordningen, idet man kopierer skolemælksordningen, hvor der forældrebetaling. I øvrigt mente hun, der var for mange begrænsninger i ordningen, som bl.a. ikke omfatter børn i daginstitutioner. Hun syntes stadig, det var fjollet at have ordningen inde under landbrugsstøtten.

**Lone Dybkjær** syntes, det var meget vigtigt, at børn får frugt og grønt, og at det ville være sund fornuft at lave en frugtordning i Danmark. Men det beløb, det drejer sig om i skolefrugtordningen, er så småt, at det bliver komisk. I øvrigt pegede hun på, at forudsætningerne i de forskellige lande er vidt forskellige.

Lone Dybkjær pegede på, at da der ikke var nogen repræsentanter til stede for Dansk Folkeparti, betød det, at dette parti stiltiende gav regeringens sin støtte.

**Formanden** sagde, at Dansk Folkeparti skriftligt havde tilkendegivet sin stillingtagen til regeringens forhandlingsoplæg.

**Svend Auken** spurgte, om beskæftigelsesministeren ville være indstillet på at tage den streng, der hedder forældrebetaling, ud af sin række af instrumenter.

**Beskæftigelsesministeren** henviste til, at han allerede i sin indledning havde udtrykt regeringens skuffelse over, at det var en skrabet model, der blev fremlagt af Kommissionen. Vi vil gerne udvide antallet af instrumenter, man kan benytte, og derfor vil vi ikke afskrive os fra noget. Vi vil arbejde for, at fondsbetaling og forældrebetaling kan komme ind som muligheder i direktivet. Beskæftigelsesministeren pointerede, at regeringen ikke har taget stilling til, hvordan ordningen skal implementeres i Danmark, eller hvordan den skal finansieres, men det mente han måtte være et spørgsmål, man tog stilling til herhjemme på et senere tidspunkt.

**Bjarne Laustsen** præciserede, at Socialdemokraterne syntes, det ville være godt, hvis man havde mere ambitiøse mål og f.eks. også ville give daginstitutionsbørn gratis frugt og give skolebørnene gratis frugt gennem hele skoleforløbet. Men så længe beskæftigelsesministeren ikke ville sige, at frugten skal være gratis, men taler om forældrebetaling, kan Socialdemokraterne ikke støtte forhandlingsoplægget.

**Formanden** sagde i forbindelse med sin konklusion om, hvilke partier det gik imod regeringens forhandlingsoplæg, at Morten Messerschmidt, som var forhindret i at deltage i dagens møde, da han var til FN-møde, havde meddelt, at DF ikke kunne støtte regeringens forhandlingsoplæg.

**Lone Dybkjær** kritiserede, at Dansk Folkeparti – som jo har mere end en repræsentant i Europaudvalget – ikke var repræsenteret ved dagens møde og derfor ikke kunne tage stilling til de argumenter, der blev fremført, men blot havde afgivet et skriftligt votum.

Oplysningen om Dansk Folkepartis holdning gav anledning til en ny runde, hvor **Bjarne Laustsen** og andre ordførere forsøgte at få regeringen til at pille muligheden for forældrebetaling ud af forhandlingsoplægget, og hvor ordførerne i øvrigt gentog deres synspunkter. Da beskæftigelsesministeren ikke kunne gå med til at pille denne del af forhandlingsoplægget ud, konkluderede **formanden**, at der ikke var konstateret et flertal for regeringens forhandlingsoplæg, idet Socialdemokraterne, Dansk Folkeparti, Socialistisk Folkeparti og Det Radikale Venstre gik imod forhandlingsoplægget. Beskæftigelsesministeren sagde, at han på den baggrund ville trække forhandlingsoplægget tilbage og vende tilbage til udvalget med sagen på et senere tidspunkt.

**3. Forslag til ændring af Rådets forordning (EF) nr. 1290/2005 om finansieringen af den fælles landbrugspolitik og Rådets forordning (EF) nr. 1234/2007 om en fælles markedsordning for landbrugsprodukter og om særlige bestemmelser for visse landbrugsprodukter (fusionsmarkedsordningen), for så vidt angår fødevarerfordeling til de dårligst stillede i Fællesskabet**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0563

Rådsmøde 2892 – bilag 1 (sammenfatning side 25)

**Beskæftigelsesministeren:** Kommissionen har nu fremlagt et forslag om udvidelse af ordningen med fødevarerhjælp til socialt udsatte i EU.

Oprindeligt kom fødevarerhjælpen fra EU's overskudslagre. Reformen af landbrugspolitikken har dog stort set afskaffet alle EU's overskudslagre.

Derfor foreslår Kommissionen nu en generaliseret mulighed for direkte opkøb af fødevarer fra markedet til uddeling. Derudover foreslår Kommissionen national medfinansiering.

Kommissionen har endvidere tilkendegivet, at der bør ske en væsentlig forøgelse af det årlige budget fra 300 til 500 mio. euro allerede fra 2009.

Grundlæggende mener regeringen, at dette forslag vil være en indirekte landbrugsstøtte.

Det er en uheldig sammenblanding af landbrugspolitik og socialpolitik. Under strukturfondene, socialfonden, findes der derimod generelle instrumenter, der har til formål at udligne økonomiske og sociale forskelle i EU.

**4. Forslag til Rådets forordning om ændring af Rådets forordning (EF) nr. 3/2008 om oplysningskampagner og salgsfremstød for landbrugsprodukter på det indre marked og i tredjelande**

– *Vedtagelse*

KOM (2008) 0431

Rådsmøde 2892 – bilag 1 (samlenotat side 28)

**Beskæftigelsesministeren:** Forslaget om markedsføring og salgsfremme er beskrevet i det oversendte notat.

Det er grundlæggende regeringens holdning, at virksomhederne selv bør finansiere salgsfremme. Med salgsfremme på EU's indre marked opnås ikke nogen merværdi.

I forhold salgsfremme på tredjelandes markeder er det i princippet en støtte til afsætning af landbrugsprodukter. Der er måske ikke tale om en egentlig eksportstøtte, men det er let at drage sammenligningen.

Derfor kan regeringen ikke støtte forslaget.

**5. Forslag til Rådets forordning om ændring af forordning (EF) Nr. 423/2004 for så vidt angår genopretning af torskbestande og om ændring af forordning (EØF) nr. 2847/93**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0162

Rådsmøde 2892 – bilag 1 (sammenotat side 30)

KOM (2008) 0162 – bilag 1 (grundnotat af 30/4-08)

Udvalgsmødereferat:

EUU alm. del (072) – bilag 237, side 743 (seneste behandling i EUU 11/4-08)

**Beskæftigelsesministeren:** Forslaget har til hensigt at tilpasse genopretningsplanen for torsk i bl.a. Nordsøen og Skagerrak/Kattegat. Formålet er at sikre en genopretning af torskbestandene over en flerårig periode ved hjælp af en årlig reduktion i fiskeridødeligheden på mellem 10 og 25 pct. afhængig af bestandens tilstand. Dette suppleres med en regulering af fiskeriindsatsen samt kontrol og inspektionsbestemmelser.

For så vidt angår reguleringen af fiskeriindsatsen har Kommissionen foreslået, at havdageordningen erstattes af en kW-dageordning – dage til havs gange motor-kraft – som indebærer, at medlemsstaterne får tildelt en mængde kW-dage inden for forskellige redskabskategorier. Medlemsstaterne skal herefter selv fordele kW-dagene til de enkelte fartøjer inden for hver redskabskategori.

Danmark vil arbejde for, at reguleringen af fiskeriindsatsen fremmer skånsomme fiskerier og anvendelse af selektive redskaber, så der dermed sikres et bæredygtigt fiskeri efter torsk i bl.a. Nordsøen og Skagerrak/Kattegat.

Regeringen vender tilbage til sagen i november måned.

**Bjarne Laustsen** syntes, det var fint, at vi arbejdede for, at der bliver en genopretningsplan for torsk, for det er der behov for. Fra dansk side skal vi gå foran, men de andre lande må bakke op om det, og kontrollen skal være effektiv. Han forstod simpelt hen ikke, at den danske regering gik med til at nedsætte mindstemålene for torsk, idet der ikke er fugls føde på en torsk på 30 centimeter. De små rødspætter bliver heller ikke ilandbragt. Vi siger, at det skal de, men det bliver de ikke. Han syntes, regeringen skulle være gået den anden vej og have sagt, at de mindstemål, vi har i Danmark, skal man også anvende i de andre lande. Vi skal simpelt hen undgå at fange de små fisk, for de skal have lov til at blive større. Fiskerne er jo rationelle mennesker, og Fiskeriforeningen synes også, det er tåbeligt, at vi nedsætter målene. Bjarne Laustsen forstod, at regeringen desværre har et flertal for sin politik på dette område, men det får torskene det ikke bedre af.

**Per Clausen** spurgte, om det ikke ville være bedre at indføre det grundlæggende princip, at man ikke må smide fisk ud. Så bliver fiskerne nødt til at anvende redskaber, som gør, at de ikke kan fange fisk, som de ikke kan sælge.

**Beskæftigelsesministeren** sagde, at Danmark i fiskeripolitikken forfølger tre spor. Regeringen prioriterer brug af selektive redskaber, hvor de små fisk undslipper fangstredskaberne. Regeringen arbejder for at få gjort de selektive redskaber obligatoriske. Men hvis de små fisk alligevel fanges – og det kan jo nok aldrig helt undgås – så skal de tages med i land og bliver altså afskrevet på landets kvote. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at vi går ud fra, at folk er hæderlige og følger reglerne.

**Bjarne Laustsen** var helt enig i, at man skal undgå at fange de små fisk. Det er også derfor, det er så paradoksalt, at Danmark går enegang og ophæver de mindstemål, vi har haft i årevis.

Man kommer ikke uden om at indføre selektive fangstredskaber. Der kan være blandingsfiskeri, hvor man fanger nogle arter, man ikke skulle have fanget. Derfor har vi lavet et forsøgsfiskeri, hvor man ikke skal nedskrive fisk, der er fanget i sådanne blandingsfiskerier.

**Beskæftigelsesministeren** sagde, at Danmark ikke går enegang, men harmoniserer med EU-reglerne. Men vi vil ikke have, at man bare fanger fisk og smider dem ud. Vi vil have dem bragt i land og afskrevet på kvoten.

**Bjarne Laustsen** pegede på, at man gav ekstra havdage til fiskere, som brugte større maskemål. Fiskerne vil gøre alt hvad de kan for ikke at få en Norgesordning, hvor fiskerne skal ilandbringe alle de fisk, de fanger. Bjarne Laustsen tilføjede, at han tvivlede på, at de gjorde det. Han ville hellere have haft, at Danmark arbejdede på, at de mindstemål, vi har, blev gjort til EU-regler.

**Beskæftigelsesministeren** var grundlæggende fuldstændig enig i, at vi skal undgå at fange de små fisk, og vi siger, at hvis man alligevel fanger dem, skal de skrives af på kvoten.

## **6. Fiskeriprotokollen mellem De Europæiske Fællesskaber og Den Islamiske Republik Mauretanien**

– *Politisk drøftelse*

KOM (2008) 0537

Rådsmøde 2892 – bilag 1 (samlenotat side 34)

**Beskæftigelsesministeren:** På rådsmødet forventes Kommissionen at orientere om forhandlingerne med Mauretanien om implementeringen af fiskeriprotokollen.

Mauretanien er blevet anmodet om skriftlige garantier for, at de økonomiske forpligtelser i aftalen, herunder erhvervssektorprogrammet, vil blive overholdt af den nye regering

Vi forventer, at Kommissionen vil udbetale den finansielle modydelse på 86 mio. euro efter modtagelsen af garantier fra Mauretanien

I forbindelse med rådsmødet har formandskabet inviteret medlemslandene og Kommissionen til en uformel drøftelse af den fælles fiskeripolitik. Formandskabet har udarbejdet et papir med spørgsmål om hovedelementerne i fiskeripolitikken.



**FO 7. (Evt.) Cypriotisk statsstøtte på grund af konsekvenserne af tørken**

– *Politisk enighed*

Rådsmøde 2892 – bilag 2 (tillæg til samlenotat)

**Beskæftigelsesministeren:** Cypern fremlagde sidste torsdag den 18. september en anmodning til Rådet om statsstøtte til landbruget på grund af tørke.

Cypern har i år haft en usædvanlig lav nedbør på 50 pct. af det normale, hvilket har mindsket vandreserverne betydeligt. Det har medført forbud mod vanding med vand fra de offentlige vandreserver og væsentlige restriktioner med hensyn til vand til private husholdninger. Cypern har endvidere måttet importere vand.

Dette har medført alvorlige tab i en række landbrugssektorer. På 95 pct. af Cyperns kornareal har der ikke været noget høstudbytte i år. Som et eksempel er høstudbyttet for byg – som er den vigtigste kornsort – faldet fra 2,3 tons per hektar til kun 0,003 tons per hektar. Det vil sige kun 3 kg per hektar. Som følge heraf er der også problemer med at skaffe dyrefoder.

De cypriotiske myndigheder vurderer, at landmændenes indkomstab er minimum 140 mio. euro. Cypern lægger derfor op til at yde statsstøtte til 34.000 landmænd og 3.000 husdyravlere på i alt 67,5 mio. euro.

Cypern har også iværksat en række tiltag for at reducere vandspild samt for at sikre en bedre vandforsyning. Det sker for eksempel ved at etablere et anlæg til afsaltning af havvand samt brug af brakvand og spildevand til visse formål.

Der forventes ikke at være stemmer imod anmodningen.

**FO** Regeringens forhandlingsoplæg går ud på, at man fra dansk side udtrykker sin principielle holdning med hensyn til, at statsstøtte bør begrænses mest muligt, og at det bør være Kommissionen, der vurderer medlemsstaternes statsstøtteordninger og disses forenelighed med EF-traktatens regler, hvorfor Cypern opfordres til at lade Kommissionen behandle sagen eller anvende de gældende regelsæt inden for statsstøtteordningerne.

Såfremt Cypern fastholder ønsket om Rådets stillingtagen, indstilles det, at man fra dansk side undlader at stemme – set i lyset af den alvorlige og helt særlige, ekstraordinære situation på Cypern.

**Per Clausen** forstod ikke helt beskæftigelsesministeren argument for, at regeringen ville undlade at stemme. Vi går ind for, at national landbrugsstøtte skal afskaffes, men alligevel giver vi Cypern dispensation.

**Lone Dybkjær** syntes, man skal give den ønskede støtte til Cypern så hurtigt som overhovedet muligt og ikke vente på, at sagen skal over Kommissionen, idet det er uden for diskussion, at der er en katastrofal situation på Cypern.

**Hanne Agersnap** syntes, det lød, som om der var et socialt problem på Cypern, men hvorfor skal støtten så gives via landbrugsordningerne og ikke som social støtte? Hun spurgte, om de store bønder skal have mere støtte end de små. Hun

havde hørt den cypriotiske ambassadør sige, at Cypern støttede Danmark i Me-tocksagen. Hun håbede ikke, der var indgået en slags handel.

**Beskæftigelsesministeren** svarede Per Clausen, at regeringen altid er meget pragmatisk, og vi skal finde en løsning på den meget alvorlige situation, som Cypern er kommet i. Høstudbyttet er faldet fra 2,3 tons til 3 kilo. Da vi principielt er imod statsstøtte, vil det være svært at stemme for, men ved at undlade at stemme støtter vi i realiteten Cypern. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at forbrugerne kun har vand 36 timer om ugen, så der er problemer mange steder.

**Bjarne Laustsen** havde været på en selvbetalt studietur til Cypern i juli måned og set, hvilke skader der har været, og han kunne forsikre, at det stod slemt til. Han mente dog, cyprioterne selv godt kunne gøre noget mere, idet han pegede på, at i de områder, hvor turisterne er, manglede der ikke noget, når områderne skulle vandes med ferskvand. På Cypern har man ikke nogen grønne afgifter. Men der er selvfølgelig tale om en stor katastrofe for landbruget på Cypern, så han havde ikke noget imod regeringens forhandlingsoplæg.

**Per Clausen** kunne ikke støtte regeringens forhandlingsoplæg, idet han mente, regeringen lige så godt kunne stemme for forslaget.

**Hanne Agersnap** ville være pragmatisk og støtte regeringens forhandlingsoplæg

**Beskæftigelsesministeren** sagde i svaret til Bjarne Laustsen, at de cypriotiske myndigheder foretog sig ret mange ting. De prøvede at modernisere deres vandings-systemer, de prøvede at få forbedret håndteringen af dæmningsanlæg under vandrammedirektivet. De har introduceret tiltag, der skal få folk til at spare på vandet, via betaling og sanktioner. Og man har iværksat en kampagne i offentligheden med henblik på at opfordre til besparelser på vandforbruget.

**Bjarne Laustsen** sagde, at problemet på Cypern skyldes den manglende nedbør, men det må vel også gøre sig gældende i Tyrkiet.

**Beskæftigelsesministeren** henviste til, at der nu bygges en pipeline fra Tyrkiet til den tyrkiske del af Cypern, og man har foreslået, at den græskcypriotiske del kan blive koblet på den ledning, så man kan købe vandet.

**Formanden** konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Enhedslisten havde erklæret, at de ikke støttede det.

**9. Siden sidst:**

**a) Kommissionens rapport til Rådet og Europa-Parlamentet om anvendelsen af coccidiostatika og histonostatika som fodertilsætningsstoffer**

KOM (2008) 0233

KOM (2008) 0233 – bilag 1 (Grundnotat af 10/9-08)

**Beskæftigelsesministeren:** Der er oversendt et grundnotat om Kommissionens rapport om udfasning af coccidiostatika som fodertilsætningsstof. Kommissionen ønsker at fastholde coccidiostatika som fodertilsætningsstof, da der ikke er alternativer til fjerkræ, og da der ikke er påvist problemer med resistens.

Det er dog fortsat dansk holdning, at coccidiostatika på sigt kan overflyttes fra foderlovgivningen til lovgivningen om veterinære lægemidler. Men så længe der ikke er brugbare alternativer, og så længe der ikke er problemer med resistens, bør det nuværende system opretholdes.

**Lone Dybkjær** spurgte, hvordan der nogen sinde vil komme et alternativ, hvis man ikke stiller nogle krav.

**Beskæftigelsesministeren** svarede, at der altså ikke findes noget, man kan substituere coccidiostatika med i dag, men der forskes meget på området.

**Specialkonsulent Gitte Rasmussen**, Plantedirektoratet, fortalte på opfordring fra beskæftigelsesministeren og efter tilladelse fra Europaudvalget, at coccidiostatika er en slags lægemiddel, som bruges mod coccidiose, som er meget udbredt. Det er en parasit, som trænger ind i tarmene. Dyrene bliver syge og dør af det. Der forskes i at finde alternative måder at gøre det på, og der er også nogle forskningsprojekter i gang i Danmark, hvor man prøver forskellige planteprodukter. Men de øvrige vacciner, man anvender, virker kun for nogle arter, og de er ikke effektive nok. Problemet er, at alternativerne også er lægemidler, som giver resistens, så i øjeblikket er coccidiostatika det bedste. Coccidiostatika er godkendt efter de samme regler som veterinærmedicin, men hvis man skulle bruge veterinærmedicin, skulle man gå ind og behandle sygdommen, når udbruddet er sket, mens coccidiostatika bruges profylaktisk. Coccidiostatika giver ikke som de andre lægemidler resistens.

**Per Clausen** spurgte, om coccidiostatika også indgår i økologiske produkter, eller dør alle økologernes dyr?

**Specialkonsulent Gitte Rasmussen**, Plantedirektoratet, svarede, at på det økologiske område må man ikke bruge coccidiostatika forebyggende, men man må godt bruge det mod sygdomme efter en dyrlægeordination. Men så skal sygdommen først være konstateret i besætningen.

**b) Forslag til Rådets forordning om bevarelse af fiskeressourcerne gennem tekniske foranstaltninger**

KOM (2008) 0324

KOM (2008) 0324 – bilag 1 (Grundnotat af 8/7-08)

**Beskæftigelsesministeren:** Der er også oversendt et grundnotat om nye tekniske foranstaltninger for bl.a. Nordsøen og Skagerrak/Kattegat. Fra dansk side vil regeringen bruge forslaget til at presse på for at fremme anvendelsen af selektive redskaber og reduktion af udsnid. Der er allerede en række gode elementer i forslaget i forhold til blandt andet midlertidigt lukkede områder.

**FO Punkt 3. Rådsmøde nr. 2893 (beskæftigelse, socialpolitik, sundhed og forbrugerbeskyttelse) den 2. oktober 2008**

Punkterne 2-3 hører under Beskæftigelsesministeriets ressort og blev forelagt af beskæftigelsesministeren.

Punkterne 1 samt 4-5 hører under Velfærdsministeriets ressort og blev forelagt af velfærdsministeren.

**1. Forslag til Rådets direktiv om gennemførelse af princippet om ligebehandling for alle uanset religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering**

– *Orienterende debat*

KOM (2008) 0426

Rådsmøde 2893 – bilag 1 (samlenotat side 2)

KOM (2008) 0426 – bilag 4 (grundnotat af 8/9-08)

EU-note (072) E 61 (note af 18/9-08 om kriterier for subsidiaritetsprøvelse af forslag om ligebehandling)

EU-note (072) E 59 (note af 3/9-08 vedr. subsidiaritetstjek af Kommissionens forslag)

EU-note (072) E 48 (note af 8/7-08 om ny social dagsorden)

**Velfærdsministeren:** Kommissionen fremsatte den 2. juli et forslag til direktiv, som har til formål at bekæmpe forskelsbehandling uden for arbejdsmarkedet på grund af religion eller tro, handicap, alder eller seksuel orientering. Det er ud fra den filosofi, at der allerede er retningslinjer, når det gælder arbejdsmarkedet, og der er også retningslinjer, når det gælder ligebehandling uden for arbejdsmarkedet, og man vil gerne have et samlet regelsæt.

Der er et retsgrundlag i traktatens artikel 13, som giver Kommissionen mulighed for at fremsætte forslag på dette område.

Det er jo positivt at beskæftige sig med diskrimination. Grunden til, at jeg ikke synes, man bare lige uden videre kan sige ja til direktivet, er, at det er meget, meget omfattende, og det indeholder en lang række meget vage og meget elastiske begreber, som gør det vanskeligt at overskue direktivets rækkevidde. Man må se på, hvad det har af samfundsmæssige konsekvenser, og man må se på, hvilke konsekvenser, det har for de borgere, det handler om. Når man siger, man ikke må diskriminere på grund af alder, lyder det 100 pct. sympatisk. Men det kan faktisk have nogle negative konsekvenser for ældre og for den sags skyld også for andre grupper. Konsekvenserne både for borgerne, for samfundet og for økonomien er meget uklare. Dermed bliver det også meget uklart, hvad der bliver overladt til EF-Domstolen at træffe afgørelse om.

Der har været tre møder, hvor vi har indtaget en afventende holdning, fordi vi har en række spørgsmål, vi mener det er nødvendigt at få afklaret, inden man for alvor kan begynde at realitetsbehandle forslaget. Sådan er det faktisk også hos

andre lande. Der er nogle, der er meget kritiske, og som synes, de slet ikke kan overskue, hvad det vil betyde helt konkret i hverdagen. Der er hele vejen rundt en lang række spørgsmål.

Noget af det, vi har været optaget af i første omgang, er aldersgrænser. Jeg kan give et lille eksempel. I Danmark har vi nogle gange differentierede priser til forskellige kulturelle arrangementer og rabatter til pensionister. Kommissionen siger, at det vil ikke kunne lade sig gøre, hvis man vedtager direktivet, som det ser ud nu. Det var jo ikke lige meningen med det, kan man sige. I hvert fald ikke sådan som jeg ser det.

Der er også uklarheder på handicapområdet. Det synes jeg fremgår meget godt af høringssvaret fra de danske handicaporganisationer. De peger på udtryk som "uforholdsmæssig stor byrde" og "individuelle tilpasninger i rimeligt omfang".

Nu er forslaget sat på til en orienterende debat. Formandskabet har haft en forestilling om, at det kunne vedtages på rådsmødet den 15. december, men det har jeg altså meget, meget svært ved at forestille mig. Nu tager vi drøftelsen her den 2. oktober. Når vi når frem til, at forslaget skal realitetsbehandles, så kommer der et forhandlingsoplæg her til udvalget.

**Lone Dybkjær** håbede personligt, at velfærdsministeren havde en positiv tilgang til forslaget. Hun indrømmede, at der var en del problemer i det, men helt overordnet var det rigtigt at have en positiv tilgang til forslaget.

Hun kritiserede generelt de bemærkninger, Kommissionen og dermed også regeringen anførte i relation til subsidiaritetsprincippet, som værende for overfladiske, men det spørgsmål ville hun rejse generelt over for Udenrigsministeriet

I relation til ligebehandlingsdirektivet havde hun to konkrete bemærkninger. Det Radikale Venstre er ikke så optaget af, om vi kan fastholde aldersbetingede ydelser, idet hun fandt det fuldstændigt urimeligt, at man giver tilskud til velhavende mennesker, f.eks. særlige bustilskud. I stedet gik hun ind for, at man yder socialt betingede tilskud til de folkepensionister, der ikke har så frygtelig meget andet end deres folkepension. Som et andet eksempel nævnte hun udsættelsen med betaling af ejendomsskatter, som belaster kommunerne helt urimeligt.

Lone Dybkjær havde læst høringssvarene fra handicaporganisationerne sådan, at direktivet ikke engang opfylder FN-konventionen. Det kunne hun ikke forstå. Hun havde forstået, at regeringen vil søge at få konventionen ratificeret, og gik ud fra, at alle EU-lande havde stemt for den.

**Per Clausen** forstod, at EU nu skulle til at have regler vedrørende ligebehandling af handicappede, som var dårligere end FN-konventionen. Han bad om, at velfærdsministeren udarbejdede et notat, som beskrev, på hvilke områder disse regler giver forbedringer i forhold til det, der opnås ved at tilslutte sig FN-konventionen, og på hvilke områder niveauet ligger under FN-konventionen, idet han gik ud fra, at Danmark tilslutter sig FN-konventionen.

Hvis man bekymrer sig om at skabe lige vilkår for mennesker, er antidiskrimination et meget lille skridt på vejen – og undertiden et skridt i den forkerte retning.

**Hanne Agersnap** erklærede sig enig i mange af de bekymringer, velfærdsministeren gjorde sig angående de uklare regler. Hvis forskelsbehandling f.eks. drejer sig om at give unge arbejdsløse adgang til arbejdsmarkedet, er det en positiv særbehandling, som hun kunne gå ind for. Hun spurgte, om noget sådant ville blive omfattet af et forbud mod diskrimination.

**Svend Auken** delte Lone Dybkjærs overordnede positive holdning til direktivforslaget, men han delte også velfærdsministerens bekymring over de mange uklare formuleringer, idet han pegede på, at det i relation til EF-Domstolen var vigtigt, at man var præcis.

**Velfærdsministeren** kunne tilslutte sig den dobbelte holdning, som kom til udtryk fra flere af ordførerne. Grundlæggende er regeringen positiv over for direktivforslaget, men den er bekymret over de mange uklare formuleringer.

Hun sagde til Lone Dybkjær, at regeringen var klar over, at man skulle arbejde videre med at klargøre, hvordan forslagene forholdt sig til subsidiaritetsprincippet.

Hun mente godt, man kunne sige noget godt om et forbud mod aldersbetingede ydelser, men når man går dybere ind i det, opdager man, at der er mange problemer, sådan som det eksempel, hun havde givet, viser.

Velfærdsministeren var klar over, at handicaporganisationerne mente, at direktivet ikke opfylder FN-konventionen, men de skriver også, at det er meget uklart.

Hun mente, der var en række mere grundlæggende ting, der var behov for at få afklaret i relation til direktivet om ligebehandling, så hun forestillede sig, at der var behov for at stille både mundtlige og skriftlige spørgsmål til, hvad direktivet egentlig betød.

Det lille eksempel, hun gav, var et eksempel på en positiv særbehandling, som ikke kunne lade sig gøre, hvis man gennemførte direktivet om ligebehandling.

**Lone Dybkjær** gentog, at hun håbede, velfærdsministeren generelt ville være positiv over for direktivet, idet der er tilstrækkeligt mange, som vil være negative over for det, hvilket hun syntes var synd.

Den store fordel ved at få det ind i EU-systemet er vel, at så er der en domstol, der kan tage sig af det, hvis man ikke overholder direktivet, hvorimod det er mere tvivlsomt, når man bare undertegner en FN-konvention. Hvis regeringen ikke undertegner tillægsprotokollen – hvilket Det Radikale Venstre mener, vi skal – vil der ikke være nogen klageadgang i FN.

**Velfærdsministeren** bekræftede Lone Dybkjær i, at domstolsadgangen er den store forskel i forhold til FN-konventionen. Men samtidig er det rigtigt, som Svend Auken siger, at netop derfor skal direktivet være mere præcist, så man ikke giver EF-Domstolen for store fortolkningsmuligheder.

**Formanden** sagde afslutningsvis, at et af problemerne vel er, at det er et "ombusdirektiv", hvis generelle formuleringer kan betyde vidt forskellige ting i forskellige sammenhænge. Man kan have sympati for, at kvinder og bøsser og handicappede og ældre osv. ikke bliver diskrimineret, men det kan ikke være rigtigt, at man slet ikke kan lave særregler. Det er derfor, regeringen mener, at direktivet bør præciseres, og at problemstillingen endnu ikke er tilstrækkelig afklaret.

## 2. Foreløbig rapport fra Flexicurity-missionen

– *Udveksling af synspunkter*

Rådsmøde 2893 – bilag 1 (samlenotat side 41)

**Beskæftigelsesministeren:** Mit første punkt, som jeg forelægger til orientering, er dagsordenens punkt 2 om Missionen for flexicurity. Baggrunden for missionen er beskrevet i samlenotatet.

På rådsmødet vil Missionen orientere mundtligt om deres arbejde indtil nu. Den endelige rapport fra Missionen forventes at foreligge til rådsmødet i december.

Missionen bidrager gennem sit arbejde til at omsætte principperne for flexicurity til praksis. Det bliver interessant at se, hvordan de enkelte lande har grebet arbejdet an på baggrund af deres forskellige udgangspositioner.

Jeg forventer, at Missionens arbejde vil give et godt afsæt i forhold til det videre arbejde med flexicurity, herunder implementeringen af principperne i forbindelse med de nationale reformprogrammer.

**Per Clausen** gik ud fra, at beskæftigelsesministeren var enig i, at flexicuritymodellen kun har mening, hvis der er stærke fagforeninger, hvorfor det er en vigtig opgave at sikre ordentlige vilkår for fagforeningerne – herunder deres mulighed for at bruge konfliktvåbnet, når det drejer sig om reglerne om arbejdskraftens frie bevægelighed, som bruges til at undergrave de eksisterende løn- og ansættelsesvilkår.

**Bjarne Laustsen** pegede på, at vi i Danmark har korte opsigelsesvarsler og til gengæld en relativt høj lønkomensation. Derfor spurgte han, om man også her vil arbejde for en harmonisering. Han var selvfølgelig enig i, at man skal respektere nationale afgørelser, men hvis man skærer i den ene ende, betyder det noget i forhold til trygheden i den anden ende.

**Hanne Agersnap** mente, regeringen burde fremhæve det synspunkt, at flexicurity kræver en høj organiseringsgrad.

**Beskæftigelsesministeren** erklærede sig fuldstændig enig i, at flexicurityordningen forudsætter en høj organiseringsgrad på begge sider af arbejdsmarkedet, og at det i mange andre lande vanskeliggør mange af de aftalebaserede løsninger, at der er få, der er i fagforening, og endnu færre, der er i en arbejdsgiverforening.

Han mindede om, at flexicuritymissionen bygger på 8 principper:

1. At der sker gennemførelse via fleksible ansættelsesforhold, strategier for livslang læring, effektiv arbejdsmarkedspolitik og moderne sociale understøttelsessystemer.
2. At man må sikre balancen mellem rettigheder og pligter for arbejdsgivere og arbejdstagere, jobsøgende og offentlige myndigheder.
3. At der sker en tilpasning til de specifikke arbejdsforhold og traditioner i hvert enkelt land.
4. At man reducerer afstanden mellem insidere og outsiders på arbejdsmarkedet.



5. At man fremmer fleksibilitet såvel internt – altså inden for virksomhederne – som eksternt.

6. At man understøtter ligestilling dels mellem mænd og kvinder, dels i forhold til indvandrere og unge, handicappede og ældre og giver mulighed for en bedre balance mellem familie- og arbejdsliv.

7. At man bygger på tillid og dialog mellem offentlige myndigheder og arbejdsmarkedets parter, hvor alle tager ansvar for balancerede politikker.

8. At det gennemføres under hensyntagen til de givne økonomiske rammer og bidrager til en positiv økonomisk udvikling og en fair fordeling af omkostninger og fordele.

Det er principper, som vi kan støtte. Beskæftigelsesministeren tilføjede, at disse principper er noget, som landene i fremtiden vil blive målt på.

Beskæftigelsesministeren mente, dette var det første skridt på vejen til, at parterne på europæisk plan aftaler noget, som vi så implementerer.

**FO 3. Kommissionens forslag til Europa-Parlamentet og Rådets direktiv om indførelse af europæiske samarbejdsudvalg eller en procedure i fællesskabsvirksomheder og fællesskabskoncerner med henblik på at informere og høre arbejdstagerne (omarbejdet udgave),**

– *Status for arbejdet*

KOM (2008) 0419

Rådsmøde 2893 – bilag 1 (samlenotat side 43)

KOM (2008) 0419 – bilag 3 (grundnotat af 25/8-08)

**Beskæftigelsesministeren:** Den anden sag på dagsordenen inden for mit område er en revision af direktivet om europæiske samarbejdsudvalg. Sagen er foreløbig sat på dagsordenen for rådsmødet med henblik på en statusdrøftelse.

Både de europæiske parter, Europa-Parlamentet, Kommissionen og det franske formandskab ønsker en hurtig proces. Det skyldes blandt andet, at de europæiske parter nu er nået til enighed om en aftale med nogle konkrete ændringsforslag til Kommissionens direktivudkast.

Derfor finder jeg det hensigtsmæssigt allerede nu at forelægge sagen for Folketingets Europaudvalg med henblik på forhandlingsoplæg.

En revision af det 14 år gamle direktiv har været på Kommissionens ønskeliste i en årrække. Erfaringerne med europæiske samarbejdsudvalg viser, at der er behov for visse justeringer og præciseringer af det gældende direktiv.

Undersøgelser viser, at de eksisterende samarbejdsudvalg ikke bliver informeret og hørt i tilstrækkeligt omfang ved væsentlige ændringer i virksomheden.

Kommissionen har konsulteret de europæiske parter for at høre, om de kunne eller ønskede at forhandle om en revision af direktivet. I første omgang var tilbagemeldingen, at parterne ikke kunne blive enige om at indlede en forhandling.

Derfor fremlagde Kommissionen i juli i år et recastforslag, som på en række punkter justerer og præciserer virksomheders og arbejdstagerrepræsentanternes rettigheder og pligter efter det gældende direktiv.

Det gælder f.eks. med hensyn til:

1. At tydeliggøre hvad der ligger i at skulle informere og høre.
2. At afgrænse kompetencen for det europæiske samarbejdsudvalg til alene at omfatte transnationale emner.
3. At tydeliggøre ledelsens ansvar for at videregive oplysninger.
4. At tydeliggøre arbejdstagerrepræsentanternes rolle, pligter og rettigheder – herunder muligheden for at uddanne sig uden løntab.

Efter at Kommissionen fremlagde sit forslag, er det nu alligevel lykkedes for de europæiske parter at blive enige om et fælles udspil. Parternes udspil tager udgangspunkt i Kommissionens forslag, men indeholder samtidig 8 forslag til justeringer eller ændringer.

Den 29. august sendte parterne deres udspil til formandskabet sammen med en fælles opfordring til, at parternes forslag indgår som en samlet pakke i de videre forhandlinger – og dermed supplerer de øvrige ændringer fra Kommissionen.

Udspillet indeholder blandt andet følgende ændringer og justeringer i forhold til Kommissionens forslag:

1. En mere detaljeret definition af begreberne "information" og "høring", som understreger, at lønmodtagerrepræsentanterne skal have kvalificerede oplysninger, der gør dem i stand til på et kvalificeret grundlag at vurdere og drøfte forholdene i virksomheden og mulige tiltag med ledelsen.
2. En præcisering af, at det særlige forhandlingsorgan kan lade sig bistå af eksperter og relevante arbejdstagerorganisationer på europæisk plan. Dette understreger lønmodtagernes ønske om og behov for at kunne lade sig bistå af den nødvendige eksterne ekspertise.
3. En præcisering af, at medlemmerne af et europæisk samarbejdsudvalg skal have de nødvendige rammer og midler til at kunne varetage opgaven med at repræsentere de ansatte. Dermed understreges det, at muligheden for at fungere som repræsentant for de ansatte skal være reel og ikke formel.
4. En præcisering af, at medlemmer af et særligt forhandlingsorgan og et europæisk samarbejdsudvalg skal sikres uddannelse uden løntab – i det omfang det er nødvendigt. En ret til uddannelse uden løntab er en væsentlig ret for lønmodtagersiden, som understreger ønsket om at styrke repræsentanternes kvalifikationer og rolle.
5. En udvidelse af muligheden for at opretholde eksisterende aftaler om information og høring samt en mulighed for i en overgangsperiode at kunne indgå nye aftaler om information og høring, som falder uden for det nye direktivs anvendelsesområde. De europæiske parter – og særligt arbejdsgiversiden – lægger stor vægt på, at et nyt direktiv rummer et "window of opportunity" og en fleksibilitet, der gør det muligt frit at kunne indgå aftaler om information og høring.

Regeringen hilser de europæiske parters initiativ velkommen.

Jeg vil gerne understrege, at jeg finder det meget positivt, at det alligevel er lykkedes de europæiske parter at blive enige om et fælles udspil.

Jeg mener, at parternes fælles udspil bør danne rammen for de videre forhandlinger, fordi det vil kunne sikre en mere smidig proces omkring en vedtagelse af revisionen af direktivet. Det vil samtidig sikre, at arbejdsmarkedets parter føler ejerskab til ændringerne og direktivet generelt.

Jeg finder, at der er tale om et afbalanceret udspil, som præciserer og effektiviserer rettigheder og pligter efter direktivet. Samtidig rummer udspillet fleksibilitet, fordi der kan aftales andre procedurer for information og høring, som falder uden for direktivets anvendelsesområde.

Der er i øvrigt opbakning til denne linje fra de danske parter. LO og DA har i et fælles brev opfordret regeringen til at støtte aftalen og udspillet fra de europæiske parter.

FO Derfor vil jeg tage til rådsmødet med følgende holdepunkter:

1. At regeringen støtter en revision af direktivet med udgangspunkt i Kommissionens forslag og det fælles udspil fra de europæiske arbejdsmarkedsorganisationer.
2. At regeringen lægger vægt på opbakning fra de europæiske arbejdsmarkedsorganisationer til det endelige forhandlingsresultat.
3. At regeringen støtter, at en revision af direktivet respekterer nationale aftalesystemer, herunder at aftaler om information og høring, som sikrer de ansatte rettigheder svarende til direktivets bestemmelser, kan både indgås og opretholdes.

**Per Clausen** fandt, at forslaget om europæiske samarbejdsudvalg kunne være godt nok, da det betød fremskridt på visse områder. Han hæftede sig ved, at beskæftigelsesministeren ikke havde nævnt det, der står i det udsendte samlenotat om, at man vil undgå ekstra administrative byrder. Da det er vanskeligt at forestille sig en udvidelse af lønmodtagernes rettigheder, uden at det medfører øgede administrative byrder for arbejdsgiverne, er det vigtigt at få præciseret, om hensyn til at undgå administrative byrder er et synspunkt, der kan bringes i spil af arbejdsgiverne på ethvert tidspunkt.

**Bjarne Laustsen** henviste til, at man havde set meget uheldige resultater under Renaultsagen, hvor man lukkede en afdeling hen over hovedet på de ansatte, og sagde, at hvis man skal have løsninger på europæisk plan på tværs over landegrænserne, skal man også give lønmodtagernes repræsentanter, som er den svage part, mulighed for at få både frihed og økonomi til udøve deres arbejde.

**Hanne Agersnap** kunne også støtte forhandlingsoplægget, idet hun forstod, at det var lidt mere nuanceret, end det først var lagt op til, hvor man blot skrev, at regeringen havde en positiv holdning til forslaget. Hun nævnte i den forbindelse, at der også var kommet hørings svar var LO og DA, som tilslutter sig ordningen.

**Beskæftigelsesministeren** sagde i anledning af Per Clausens bemærkninger, at det drejer sig om at undgå unødvendige administrative byrder.

**Per Clausen** ville i anledning af beskæftigelsesministerens sidste bemærkning ikke spørge, om der var nogen i EU, der gik ind for unødvendige bureaukratiske systemer. Det interessante er, at de principper, som beskæftigelsesministeren opremser, kan dække over hvad som helst og ikke har forhindret, at man har undergravet understøttelessystemerne i Tyskland og Sverige.

**Formanden** konkluderede, at der ikke var konstateret et flertal imod regeringens forhandlingsoplæg, idet dog Dansk Folkeparti skriftligt havde meddelt, at Dansk Folkeparti var imod det.

**Formanden** sagde i anledning af Lone Dybkjærs bemærkninger under dagsordenens punkt 2 om skriftlig stillingtagen til forhandlingsoplæg, at han havde undersøgt, hvordan man havde behandlet spørgsmålet under hans forgænger, og det havde været lidt svingende. På den baggrund følte han ikke, at han bare kunne tilsidesætte brevet fra Morten Messerschmidt. Men han syntes, man under "Eventuelt" på dagsordenen skulle diskutere spørgsmålet og tilrettelægge en procedure for, hvordan man i fremtiden skal stille sig til ønsker om skriftlige tilkendigelser.

#### **4. Forslag til Europa-Parlamentets og Rådets forordning om procedurer for implementering af forordning 883/04 om koordination af sociale sikringsordninger**

##### **a) Afsnit III (særlige bestemmelser for forskellige kategorier af ydelser), kapitel II (ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme) og III (ydelser ved dødsfald)**

– *Delvis generel orientering*

KOM (2006) 0016

Rådsmøde 2893 – bilag 1 (samlenotat side 50)

KOM (2006) 0016 – bilag 2 (grundnotat af 15/3-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 367, side 1038 (senest behandlet i EUU 4/6-08)

##### **b) (evt.) Afsnit V (forskellige overgangs- og slutbestemmelser)**

– *Delvis generel orientering*

KOM (2006) 0016

Rådsmøde 2893 – bilag 1 (samlenotat side 50)

KOM (2006) 0016 – bilag 2 (grundnotat af 15/3-06)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 367, side 1038 (senest behandlet i EUU 4/6-08)

**Velfærdsministeren:** Det er en sag, som har været behandlet i udvalget rigtigt mange gange. Først drejede det sig om, hvordan de enkelte ydelser skulle se ud. Der er tale om en modernisering af den gode, gamle forordning 1408, som har været gældende i mange år. Den er blevet moderniseret, og hele ydelsedelen har været til foreløbig behandling. Der er ikke truffet nogen afgørelse endnu. Nu er det så gennemførelsesdirektivet, der bliver behandlet. Det punkt, man er nået til nu, er det, der handler om ydelser ved arbejdsulykker og erhvervssygdomme – altså det, der bliver behandlet af Arbejdsskadestyrelsen i Danmark. Dette forslag handler altså ikke om ydelserne. Der er i øvrigt ikke nogen ændringer i forhold til

den gamle forordning 1408. Forslaget handler om implementeringen. Det handler især om, at man vil prøve at gå fra papirarbejde til et fælles digitaliseringssystem, hvilket vil være til gavn for borgerne.

Vi ved endnu ikke helt – det sagde jeg også, dengang vi behandlede den tidligere bid af denne sag – hvor meget det koster, men vi arbejder på at finde ud af, hvordan sådan et digitaliseringssystem skal se ud.

Regeringens indstilling er at give foreløbig opbakning til denne del af gennemførelsesforordningen.

## **5. Afgørelse fra Europa-Parlamentet og Rådet om det europæiske år til bekæmpelse af fattigdom og social udstødelse**

– *Vedtagelse*

KOM (2007) 0797

Rådsmøde 2893 – bilag 1 (samlenotat side 56)

Udvalgsmødereferater:

EUU alm. del (072) – bilag 367, side 1045 (senest behandlet i EUU 4/6-08)

**Velfærdsministeren:** Det drejer sig også om et punkt, jeg har nævnt før her i udvalget. Det drejer sig om, at 2010 skal være et år, hvor man har særlig opmærksomhed omkring fattigdom og bekæmpelse af fattigdom. Det er der nu blevet enighed om på – havde jeg nær sagt – de sædvanlige betingelser. Det betyder, at vi i Danmark vil nedsætte en gruppe, der skal komme med forslag til, hvilke aktiviteter der skal gennemføres i Danmark.

**Lone Dybkjær** kom med den bemærkning, som hun altid kom med vedrørende forskellige "år", at hun mente, de var uden virkning, men skulle vi endelig have et år, var fattigdom da et udmærket tema.

**Per Clausen** mente, det ville blive spændende at se, hvilke planer regeringen havde for at nedbringe fattigdommen i Danmark, idet han pegede på, at det er lykkedes regeringen at gøre den til en relevant problemstilling.

**Velfærdsministeren** pegede i relation til Per Clausens bemærkninger på, at der netop er kommet to undersøgelser, som viser, at de enlige forsørgere er dårligt stillet. Det samme gælder folk med lav uddannelse og folk på kontanthjælp. Men problemet er meget sammensat. Det er nogle af de sårbare grupper, som man passende kunne skabe noget opmærksomhed om.